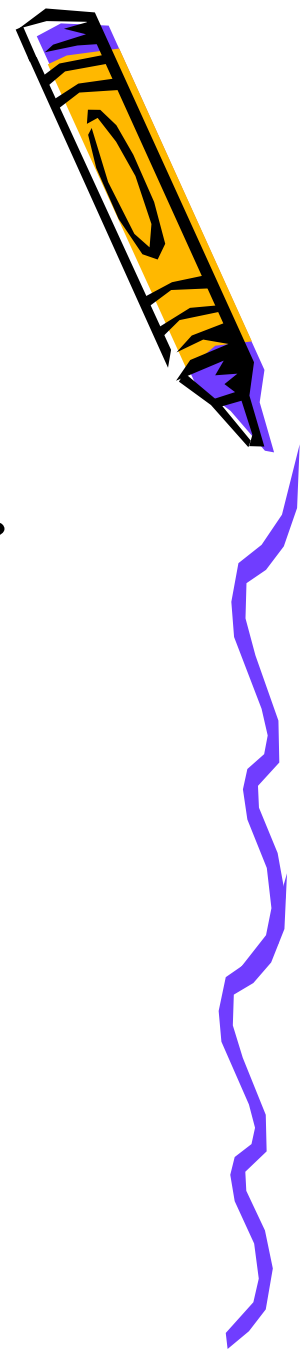

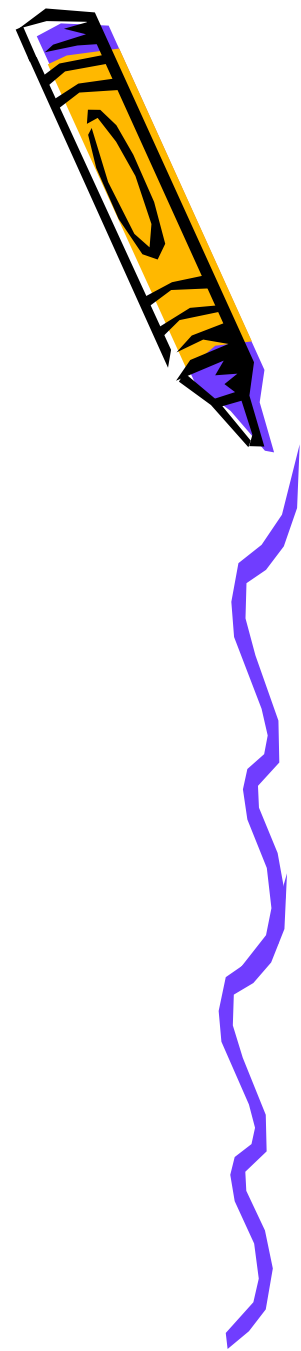
Hodnocení výsledků vzdělávání a plánování osobnostního rozvoje dítěte

Zora Syslová

Program

1. Nové přístupy ke vzdělávání
2. Funkce a typy hodnocení
3. Nástroje pro hodnocení pokroků dítěte
4. Nástroj RoK v MŠ
5. Hodnocení pokroků dítěte/pedagogická diagnostika
6. Závěry

1. Nové přístupy ke vzdělávání

Obsah vzdělávání → Cíle vzdělávání

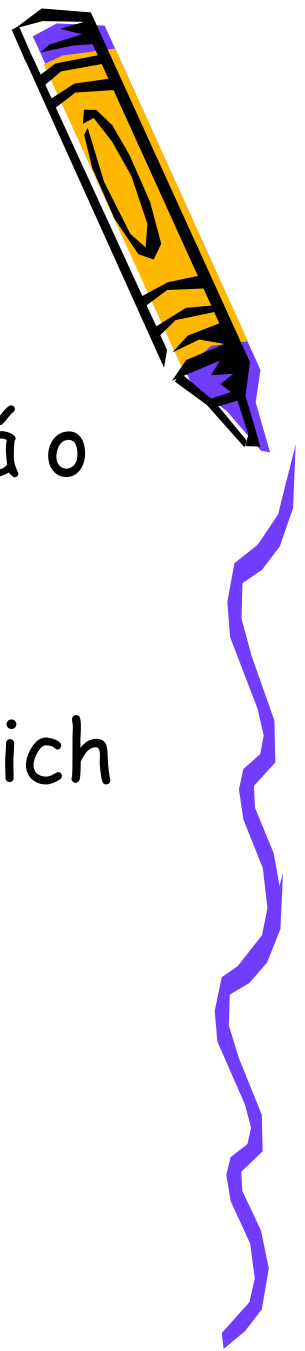
Učitel zprostředkovatel → Učitel průvodce

Pasivní dítě → Aktivní dítě

Somativní hodnocení → Formativní hod.

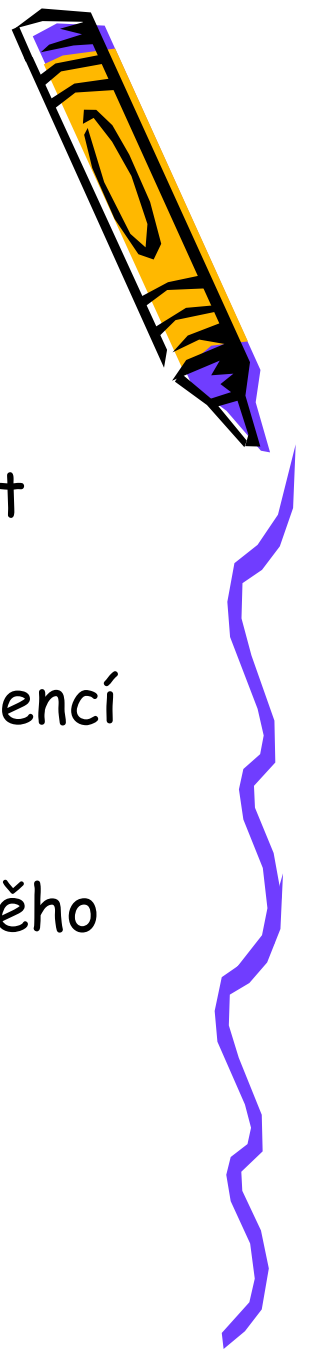
„V předškolním vzdělávání se nejedná o hodnocení dítěte a jeho výkonů ve vztahu k dané normě ani o porovnávání jednotlivých dětí a jejich výkonů mezi sebou.“

Výsledkem a snahou celého vzdělávání v mateřské škole je, „aby si dítě od útlého věku osvojovalo základy klíčových kompetencí a získávalo tak předpoklady pro své celoživotní vzdělávání.“

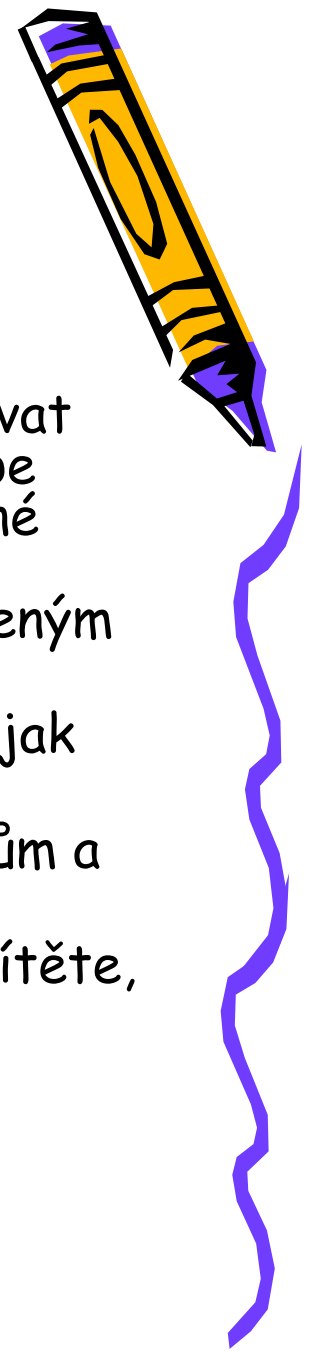

„Klíčové kompetence představují cílové stavy, k jejichž naplňování by mělo společně směřovat veškeré vzdělávání. Každá vzdělávací etapa v tomto směru přispívá svým dílem a každá je dalšímu rozvoji a zdokonalování těchto kompetencí otevřená. Ve všech etapách je jedním z cílů vzdělávání vybavit každého jedince souborem klíčových kompetencí na úrovni, která je pro něho dosažitelná.“

2. Funkce a typy hodnocení

- **Funkce poznávací (informativní)**, což znamená poskytovat dítěti dostatek konkrétních informací, aby se mohlo lépe orientovat ve svých dovednostech, se zaměřením na silné stránky jeho osobnosti. Učiteli by mělo poskytovat informace o tom, zda se dítě vyvíjí vzhledem ke stanoveným cílům.
- **Funkce korektivně-konativní** znamená ukazovat dítěti, jak zlepšit svoje výkony.
- **Funkce motivační** v sobě skrývá pobídku k lepším výkonům a neodrazuje dítě od učení.
- **Funkce rozvíjející** působí na celkový rozvoj osobnosti dítěte, utváří se tím jeho sebepojetí, hodnocení sebe sama.

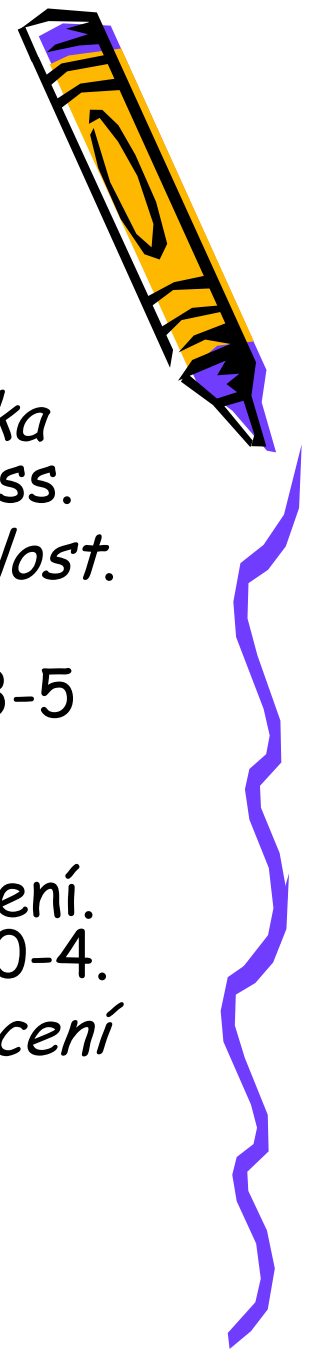
Typy hodnocení

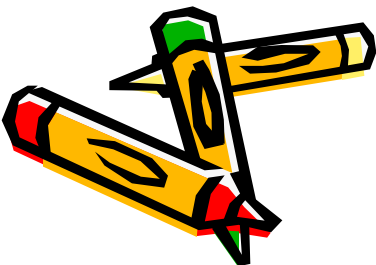
- hodnocení výsledků vzdělávání na konci předškolního období jako součást autoevaluace (vlastního hodnocení) školy;
- hodnocení pokroků dětí jako součást individualizace vzdělávání a plánování rozvoje dítěte;
- hodnocení dětí jako zpětná vazba nebo-li „zrcadlo“, pro rozvíjející se sebepojetí dítěte.

3. Nástroje pro hodnocení pokroků dítěte

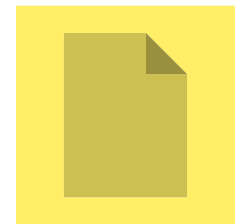
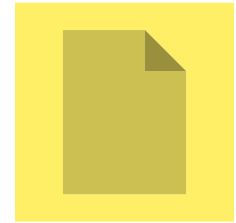
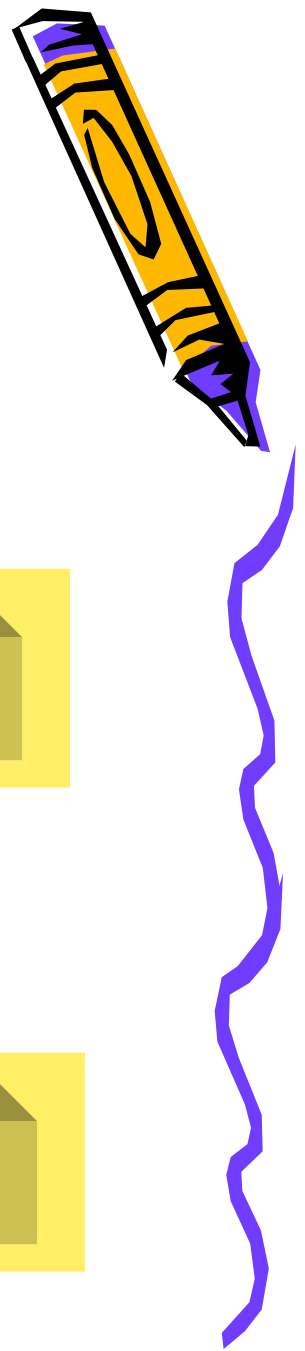
- Bednářová, J., Šmardová, V. (2008) *Diagnostika dítěte předškolního věku*. Brno : Computer Press.
- Bednářová, J., Šmardová, V. (2010) *Školní zralost*. Brno : Computer Press.
- Saifer, C., S. (1993) Oregon Assessment for 3-5 Year Olds. In *Developmentally Appropriate Classrooms*. Portland State University.
- SINDELAROVÁ, B. Předcházíme poruchám učení. 1. vyd. Praha: Portál, 1996. ISBN 80-85282-70-4.
- Smolíková, K. a kol. (2007) *Pedagogické hodnocení v pojetí RVP*. Praha : VUP.

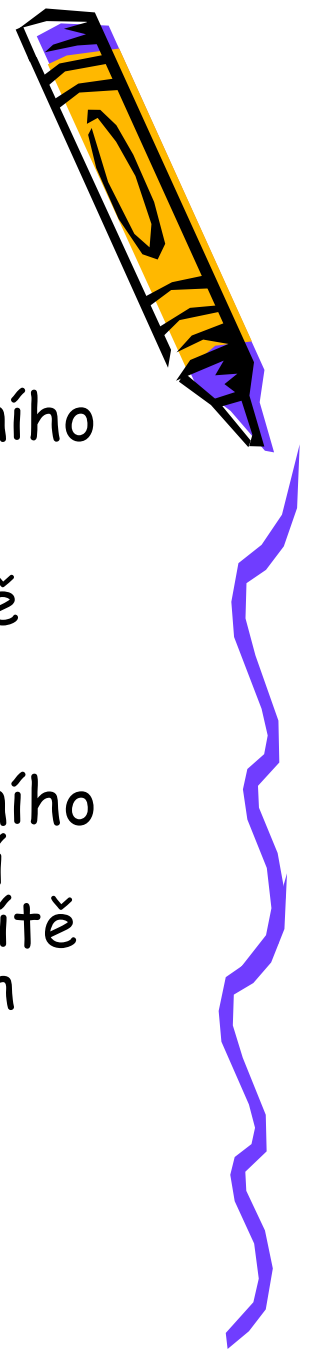
4. Nástroj RoK v MŠ

- Návod k použití:

- Vlastní nástroj

Jak vytvořit obdobný nástroj podle RVP PV?

- Klíčové kompetence na úrovni dítěte předškolního věku, kterých je 44 vyjadřují obecněji formulované výstupy (schopnosti, dovednosti, vědomosti, postoje a hodnoty) které může dítě v předškolním věku dosáhnout a ke kterým by vzdělávací proces měl směřovat.
- Očekávané výstupy (co dítě na konci předškolního období zpravidla dokáže), kterých je 102, mají charakter konkrétního pojmenování toho, co dítě na konci předškolního vzdělávání v jednotlivých rozvojových oblastech obvykle dokáže.

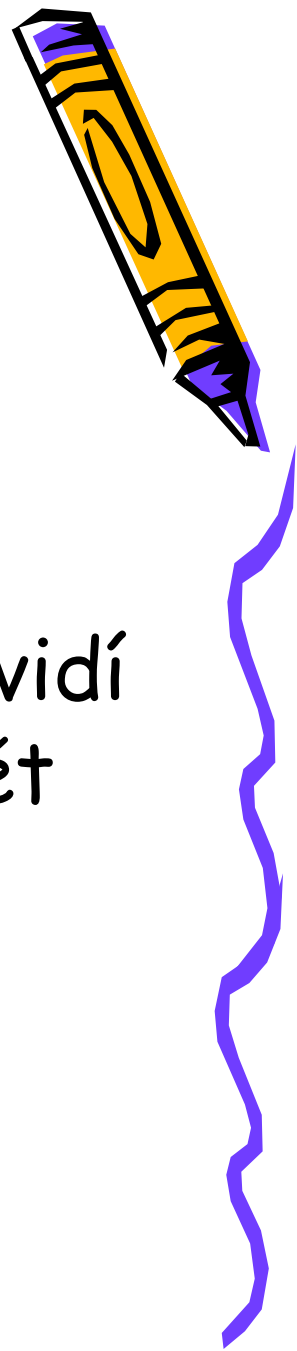
5. Pedagogická diagnostika

- Pozorování
- Rozhovor (rodiče)
- Dotazník (formulář)
- Škály
- Test

Průběžné hodnocení

- Informace pro učitele pro další plánování
- Informace dítěti - ukazují, jak ho vidí druzí a ovlivňují, jak bude dítě vidět samo sebe.

„Hodnocení je součástí diagnostické činnosti učitele, v níž učitel zjišťuje žákovy znalosti, dovednosti, postoje v určité etapě jeho vzdělávání, aby je porovnal se žádoucím stavem (cíli) a formuloval takové hodnotící výroky, které budou žáka stimulovat k dosažení tohoto stavu.“

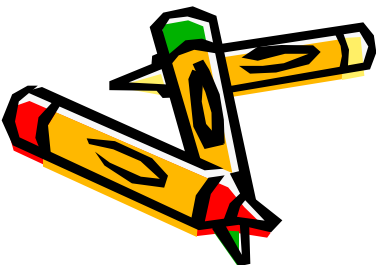
(KRATOCHVÍLOVÁ, 2009, s. 160)

Zpětná vazba

„Informace, zda to, co děláme, je správně, zda můžeme tím směrem pokračovat nebo to udělat jinak, a jak jinak to máme udělat. Bez těchto informací nemůže nastat učení at' ve smyslu pochopení (znalosti) nebo ve smyslu upevnění postupu (dovednosti).“

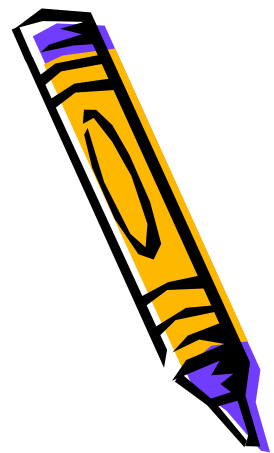
(NOVÁČKOVÁ, 2007, s. 3)

6. Závěry

V současné praxi mateřských škol se objevuje množství problémů v diagnostické činnosti učitelů, které mají řadu důvodů. Jedním z nich jsou vnější příčiny. Ty odrážejí nedostatečnou přípravu učitelů v této oblasti. Často se objevují problémy ve znalostech vývojové psychologie, ale především je to neznalost v oblasti pedagogické diagnostiky.

Jaké podmínky byly pro implementaci kurikulární reformy do mateřských škol vytvořeny ze strany státu?

Při přijetí teze, že hlavním činitelem rozvoje škol je učitel, je pak nutno se ptát: *Jaké podmínky byly vytvořeny pro přijetí těchto změn jako přirozenou a nezbytnou součást učitelské profese v současné době?*

DĚKUJI
ZA
POZORNOST

